

D O M

Afsagt den 10. november 2016 af Østre Landsrets 2. afdeling
(landsdommerne Frosell, Kaspar Linkis og Annette Dam Ryt-Hansen med domsmænd).

2. afd. nr. S-2126-16:

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Kenneth Tygesen, besk.)

Roskilde Rets dom af 15. juli 2016 (1A-2262/2016) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse, således at straffen gøres ubetinget.

T har påstået stadfæstelse.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ved lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Samfundstjeneste m.v.) er reglerne om samfundstjeneste ændret med virkning for sager, der afgøres – herunder i anken – efter 1. maj 2015. Det fremgår af bemærkningerne til lovændringen, at der lægges op til en udvidet anvendelse af samfundstjeneste blandt andet i sager om simpel vold efter straffelovens § 244. Anvendelse af samfundstjeneste i voldssager er nærmere omtalt i pkt.4.2.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvor Straffelovrådets overvejelser herom er gengivet, og pkt. 4.2.6, hvor Justitsministeriet tilslutter sig Straffelovrådets overvejelser. Det fremgår heraf nærmere, at der med lovforslaget lægges op til:

”at samfundstjeneste fremover bør kunne anvendes i sager om simpel vold (straffelovens § 244) ligesom i andre sager, dvs. at de almindelige krav med hensyn til egnethed og omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet skal være opfyldt, men at det ikke herudover kræves, at særlige grunde taler for anvendelse af samfundstjeneste. Dette vil efter Straffelovrådets opfattelse i vidt omfang ligge i forlængelse af den praksis, som allerede har udviklet sig, hvorefter samfundstjeneste hyppigt anvendes i sager om simpel vold, hvis der forud for volden har været uoverensstemmelser mellem gerningsmanden og forurettede, eller hvis gerningsmanden er ung. Denne udvikling har som nævnt ikke haft negative konsekvenser, og i sager om simpel vold, hvor de generelle forhold, som kan tale imod en anvendelse af samfundstjeneste, ikke foreligger, ser Straffelovrådet ingen

betænkeligheder i en fortsat udvikling i retspraksis i retning af øget anvendelse af samfundstjeneste også i tilfælde, hvor der ikke har været forudgående uoverensstemmelser og gerningsmanden ikke er ung. Derimod bør der – ligesom i dag – også i sager om simpel vold fortsat udvises tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i tilfælde, hvor der er tale om mere organiseret kriminalitet, eller hvor forurettede er påført betydelige fysiske eller psykiske skader. Det samme gælder som udgangspunkt, hvis volden er udøvet over for et særligt værgeløst offer eller en tilfældig forbipasserende.”

I justitsministerens besvarelse af 1. december 2014 af spørgsmål nr. 8 fra Folketingets Retsudvalg (fremsat under lovforslagets behandling) er anført blandt andet følgende:

”Samlet set lægges der med lovforslaget alene op til en mindre udvidelse af anvendelsen af samfundstjeneste i sager om simpel vold. Som simpel vold anses f.eks. i almindelighed i praksis knytnæveslag eller spark.

Derimod vil eksempelvis knivstik eller slag med et tungt redskab i almindelighed i praksis blive henført under straffelovens § 245 om grov vold. Den foreslåede mindre udvidelse af anvendelsen af samfundstjeneste gælder alene i sager om simpel vold.”

Tiltalte er i denne sag fundet skyldig i vold efter straffelovens § 245 ved at have hoppet/sparket op til flere gange på forurettedes hoved, mens forurettede lå på jorden og havde meget vanskeligt ved at forsvare sig.

4 voterende stemmer for at stadfæste byrettens dom. Disse voterende finder, at straffen undtagelsesvist kan gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste som bestemt af byretten henset til de forholdsvise begrænsede følger af volden og til tiltaltes særdeles gode personlige forhold.

2 voterende stemmer for, at fængselsstraffen skal fuldbyrdes. Disse voterende lægger vægt på voldens karakter, herunder at der er tale om vold omfattet af straffelovens § 245 i form af hop/spark på forurettedes hoved, mens forurettede lå ned og havde meget vanskeligt ved at forsvare sig. Tiltaltes personlige forhold må betegnes som gode, men kan efter disse dommers opfattelse ikke begrunde, at straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Efter stemmeflertallet stadfæstes byrettens dom.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.